

Podczas postępowania w przedmiocie uchybienia Komisja Europejska miała możliwość zbadania argumentów Republiki Włoskiej podniesionych celem uzasadnienia tego ustawodawstwa, która oceniała, że nie mogły one prowadzić do tego celu. Jednak rząd włoski zgłosił wolę zreformowania tego ustawodawstwa celem uczynienia go zgodnym z prawem wspólnotowym: skarga, która została wniesiona, może zdaniem Komisji, przyspieszyć ten proces reformowania.

(¹) Dz.U. L 225 z 20 sierpnia 1990 r. str. 6.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 20 września 2007 r. w sprawie T-461/04, Imagination Technologies Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 30 listopada 2007 r. przez Imagination Technologies Ltd

(Sprawa C-542/07 P)

(2008/C 37/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Imagination Technologies Ltd (przedstawiciel: M. Edenborough, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w sprawie skargi przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołujący się twierdzi, że zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2396075, dotyczące znaku słownego PURE DIGITAL („zgłoszenie”), nie narusza ani art. 7 ust. 1 lit. b) ani

art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jako że znak ten nabył charakter odróżniający od czasu zgłoszenia go do rejestracji. Jego zdaniem Sąd Pierwszej Instancji dokonał nieprawidłowej wykładni stosownych przepisów prawnych. Powinien był on stwierdzić w szczególności, że używanie znaku po zgłoszeniu go do rejestracji ma znaczenie dla oceny charakteru odróżniającego nabytego w drodze używania.

Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie zatem oddalił skargę. Odwołujący się domaga się w związku z tym uwzględnienia niniejszego odwołania i uchylenia zaskarżonego wyroku. Odwołujący się domaga się także zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-543/07)

(2008/C 37/26)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Van Beek, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE (¹) z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Komisja Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 5 października 2005 r.

(¹) Dz.U. L 269, str. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Rzeczpospolita Polska) w dniu 4 grudnia 2007 r. — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Sprawa C-544/07)

(2008/C 37/27)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uwe Rüffler

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Pytanie prejudycjalne

Czy unormowania wynikające z art. 12 tiret 1 oraz art. 39 ust. 1 i 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one przepisowi krajowemu przyjętemu w art. 27b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity w Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) ograniczającym prawo do obniżenia podatku dochodowego o kwotę składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne, zapłaconej wyłącznie na podstawie przepisów prawa krajowego w sytuacji, gdy rezydent od dochodów opodatkowanych w Polsce odprawia składkę na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne w innym państwie członkowskim?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 września 2007 r. w sprawie T-253/03 Akzo Nobel Chemicals Ltd i Akcros Chemicals Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 8 grudnia 2007 r.

(Sprawa C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Akzo Nobel Chemicals Ltd i Akcros Chemicals Ltd (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak, M. Mollica i M. van der Woude)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 września 2007 r. w sprawie T-253/03 w zakresie, w jakim oddalił on żądanie dotyczące ochrony poufności informacji wymienianych z prawnikiem wewnętrznym Akzo Nobel;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie odrzucenia wniosku, w zakresie w jakim zawiera odmowę zwrotu korespondencji elektronicznej z prawnikiem wewnętrznym Akzo Nobel (dokumenty należące do serii B);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji w zakresie, w jakim dotyczą zarzutu podniesionego w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymują, że oddalając wymienione żądanie Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe. W szczególności podnoszą, że ściśle kierując się częścią i literalną wykładnią poszczególnych punktów wyroku w sprawie 155/79 AM&S Europe przeciwko Komisji (¹) Sąd:

1. dokonał niewłaściwej wykładni zasady ochrony poufności informacji wymienianych między adwokatem a klientem opisanej w wyroku w sprawie AM&S, naruszając tym samym zasadę równości (sekcja B);